

بررسی بقای فولیکولهای پرآنتراول تخدمان منجمد شده شیشه‌ای موش نابالغ

بوسیله کرایوتاپ

هر حسین ایمانی.^{Ph.D.}^{***}^{*}^{**}، سمیه صفری ممزوجی.^{M.Sc.}^{***}^{*}^{**}، ملک سلیمانی مهرانجانی.^{Ph.D.}^{***}^{*}^{**}، محمد حسین آبنوسی.^{Ph.D.}^{***}^{*}^{**}

مجتبی رضازاده و لوحجی.^{Ph.D.}^{*****}^{*}، پوپک افتخاری بزدی.^{Ph.D.}^{*}، عبدالحسین شاهوردی.^{Ph.D.}^{*}

* پژوهشکده رویان، گروه جنین شناسی

** گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه...

*** گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه اراک

**** گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

تاریخ وصول: بهمن ماه ۸۶، تاریخ پذیرش: فروردین ماه ۸۷

چکیده

هدف: مطالعه تاثیر انجماد شیشه‌ای بافت تخدمان بوسیله کرایوتاپ، بر بقایی فولیکولهای پرآنتراول است.

مواد و روشها: تخدمان موشهای ۱۴ روزه نژاد NMRI، به روش استریل جدا شده و در سه گروه انجمادی، سمی شده و کنترل دسته بنده شدند. در گروه انجماد شیشه‌ای، تخدمانها با استفاده از کرایوتاپ منجمد شدند در حالی که در گروه سمی شده ه تخدمانها پروسه انجماد و ذوب را بدون قرار گفتن در نیتروژن مایع و انجماد طی کردند و در گروه کنترل تخدمانها پروسه انجمادی و انجماد HEPES-buffering TCM199 به همراه اتیلن گلیکول (EG)، دی متیل سولفوکسید (DMSO) و آلبومین سرم انسانی (HSA) قرار داده شدند. سپس در گروه تست سمیت تخدمانها (توكسی سیتی)، تخدمانها بلا فاصله پروسه ذوب را طی کردند و در گروه انجمادی، تخدمانها روی کرایوتاپ قرار داده شده و به درون نیتروژن مایع منتقل شدند. تخدمانها منجمد شده پس از سه هفته در محلول ذوب شامل HEPES-buffering TCM199 و ساکاروز HSA. ذوب شدند. ابتدا بررسی بافت شناسی تخدمانها دز هر سه گروه انجماد شد و در مرحله بعد فولیکولهای پرآنتراول تخدمانهای هر سه گروه با تشریح مکانیکی جدا شده و فولیکولها با مورفولوژی مناسب انتخاب و به مدت چهار روز کشت داده شدند تا میزان بقایی فولیکولها در این سه گروه بررسی شود. نتایج حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS آنالیز شدند.

یافته‌ها: بررسی بافت شناسی تخدمانها نشان داد فولیکولهای پریموردیال و در حال رشد دز گروههای انجمادی توكسی سیتی مشابه گروه کنترل بودند. میزان بقایی فولیکولها در گروه توكسی سیتی (۹۷/۴٪) نسبت به گروه کنترل (۹۸/۷٪) تفاوت معنی داری نداشت در حالی که میزان بقا در این دو گروه نسبت به گروه انجماد شیشه‌ای (۹۲/۷٪) افزایش معناداری داشت ($P<0.05$). همچنین افزایش در قطر فولیکولها پس از گذشت چهار روز در گروه انجمادی نسبت به دو گروه سمی شده و کنترل، کاهش معنی داری داشت ($P<0.05$).

نتیجه‌گیری: علیرغم معنی دار بودن تفاوت در بقا و قطر فولیکولهای پرآنتراول در گروه انجمادی نسبت به کترل، فولیکولهای پرآنتراول حاصل از انجماد شیشه‌ای تخدمان، از بقای بالایی برخوردار بوده و به نظر می‌رسد استفاده از این روش برای انجماد شیشه‌ای تخدمان مناسب و موفقیت آمیز باشد.

کلید واژه‌ها: انجماد شیشه‌ای، بافت تخدمان، کشت آزمایشگاهی، فولیکول پرآنتراول، کرایوتاپ

مقدمه

انجماد بافت تخدمان سخت تر است [۲ و ۴]. برای کسب تخدمکهای بالغ از بافت تخدمان منجمد و ذوب شده، دو روش وجود دارد: اولی پیوند و دیگری جداسازی و کشت آزمایشگاهی فولیکولهای تخدمانی است که در هر دو روش، به دست آوردن تخدمکهای بقا یافته به تعداد زیاد از اهمیت زیادی برخوردار است [۳]. دو روش برای انجماد وجود دارد: یکی انجماد آهسته و دیگری روش انجمادی سریع به نام انجاماد شیشه‌ای. انجاماد تخدمان اغلب^۱ با استفاده از انجماد آهسته انجام می‌شود. این روش به دلیل استفاده از ماشینهای کترل کننده انجماد، یک روش گران قیمت است و همچنین می‌تواند به دلیل تشکیل کریستال یخ داخل سلولی موجب آسیب شود [۵]. در مقابل، انجاماد شیشه‌ای یک روش ساده و ارزان قیمت است که با استفاده از غلطنهای بالای ضد یخ به صورت جامد شیشه‌ای و شفاف، بدون تشکیل کریستال یخ قابل انجام است [۶ و ۷]. در برخی مطالعات، انجاماد شیشه‌ای موفق در تخدمان موش و انسان گزارش شده است [۸ و ۹]. همچنین تولد نوزاد پس از کشت آزمایشگاهی کمپلکس اووسیت-سلولهای گرانولوزا (OCG: Oocyte Cumulus Complex) حاصل از فولیکولهای پرآنتراول تخدمان منجمد شده شیشه‌ای در موش گزارش شده است [۳]. در انجاماد شیشه‌ای برای افزایش سرعت انجاماد و ذوب نمونه، کم بودن حجم محلولهای انجمادی در اطراف نمونه منجمد شونده ضروری است. به منظور کاهش حجم

پیشرفتها در تشخیص و درمان سرطانها در دوران کودکی، نوجوانی و بلوغ تا حد زیادی منجر به افزایش جمعیت بازمانده‌های نوجوان و بالغ، از بدینهای دوران کودکی ۲۵۰ می‌شود. چنانچه بر اساس آمار موجود یک نفر از هر نفر جمعیت زنان بالغ دارای چنین وضعیتی هستند و به دلیل نوع درمان و القای نقص تخدمانی و نابودی ذخیره تخدمانی تا پایان عمر از مشکل ناباروری رنج خواهند برد [۱]. از آنجایی که تخدمانها منابع عظیمی از تخدمکهای انجاماد بافت تخدمان قبل از شروع درمان برای خانمهای جوانی که تحت شیمی درمانی و پرتو درمانی قرار گرفته یا مبتلا به بیماریهای ژنتیکی و خاصی هستند مفید خواهد بود، به خصوص در دختران نابالغ، انجاماد تخدمان تنها گزینه برای ذخیره و حفظ تخمک و در نتیجه حفظ باروری است [۲]. امروزه برای حفظ باروری، پیشرفت‌های قابل توجهی در روش‌های انجامادی جنین صورت گرفته است اما تاکنون نتیجه رضایت بخشی از انجاماد بافت تخدمان به دست نیامده است [۳]. تخدمان در مقایسه با اووسیت یا جنین به عنوان یک واحد منفرد، ساختار پیچیده‌ای دارد و متشكل از چندین نوع مختلف سلولی از جمله سلولهای استرومایی و فولیکولها است که خود فولیکولها نیز حاوی تخمک، سلولهای گرانولوزا و سلولهای تکا است. از آن جا که انواع مختلف سلولها نیازهای متفاوتی برای بقای بهینه (Optimum) دارند

مواد و روشهای

تهیه تخدمانها: در این مطالعه از موشها^{۱۴} ارزش NMRI داشتند. موشها تهیه شده از انسستیتو پاستور تهران (ایران) استفاده شد. موشها با روش قطع نخاع کشته شده و تخدمانها^{۱۵} آنها در شرایط استریل خارج و پس از جدا کردن بافت‌های اضافی اطراف آنها در سه گروه انجمادی، تست سمیت و کنترل دسته بندی شدند.

روش انجماد شیشه‌ای

تخدمانها در یک محلول تعادل (پیش تیمار یا متعادل کننده) متشكل از محیط کشت TCM199 حاوی HEPES-buffering ۷/۵ DMSO، ۲۰ درصد EG و ۷/۵ HAS درصد به مدت ۱۵ دقیقه در دمای اتاق قرار گرفتند و سپس به محلول vitrification حاوی TCM199 HEPES-buffering ۱۵DMSO درصد، EG ۱۵ درصد، ساکارز ۰/۵ مولار و HSA ۲۰ درصد متقال و به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد در این محلول باقی ماندند. هر جفت از تخدمانها با یک حجم بسیار کم از محلول انجمادی در اطرافشان، روی صفحه پلی استری یک کرایوتاپ قرار گرفتند (شکل ۱). این صفحات به سرعت در نیتروژن مایع فرو برده شده و پوشش سرآنها در نیتروژن گذاشته شد و سپس به تانک نیتروژن متقال و به مدت سه هفته ذخیره شدند.

روش ذوب کردن

به دنبال برداشتن نمونه از نیتروژن مایع، صفحات پلی استری کرایوتاپ مستقیماً وارد محلول ذوب متشكل از محیط کشت TCM199 حاوی ساکارز ۱ مولار و HSA ۲۰ درصد شده و تخدمانها به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتاق در این محلول باقی ماندند. سپس تخدمانها به محیط کشت MEM حاوی FBS ۱۰ درصد و ترکیب آنتی بیوتیکی (۱۰۰ IU/ml)

محلولهای انجمادی استفاده شده، تا کنون استراتژیهای مختلفی از جمله استفاده از گریدهای میکروسکوپ الکترونی [۱۰]، میکروقطرهای (micro droplet) [۱۱ و ۱۲]، نی‌های پلاستیکی کشیده شده باز (OPS) [۱۳]، شیشه‌های کم قطر و موی سان (Glass capillaries) [۱۴]، استفاده از سطح سرد شده برای انجماد شیشه‌ای (SSV) [۱۵] و کرایولوپ [۱۶] پیشنهاد شده است.

در هر یک از این روشهای میزان موفقیت‌های مختلفی گزارش شده است. در واقع کلید موفقیت این روشهای کاهش میزان محلولهای انجمادی در اطراف نمونه است که به نمونه اجازه می‌دهد به سرعت از منطقه دمایی حیاتی در حضور عوامل ضدیخ عبور کند [۱۷ و ۱۸]. وسیله دیگری که برای اولین بار در سال ۲۰۰۰ توسط کوایاما (Kuwayama) برای انجماد جنین و اووسیت به کار برده شد کرایوتاپ نام داشت و تقریباً آخرین روش انجمادی با استفاده از حداقل حجم محلول انجمادی است [۶]. در مقالات متعددی تاثیر این وسیله جدید انجمادی در انجماد جنین و اووسیت بررسی شده که درصد موفقیت آن نسبت به سایر روشهای بسیار بالا بوده است. به طوری که بالاترین تعداد تولد فرزند را پس از انجماد شیشه‌ای جنین و اووسیت انسان در تمام جهان به دنبال داشته است [۶].

در این مطالعه، هدف انجماد شیشه‌ای تخدمانهای موش نابالغ توسط کرایوتاپ و بررسی اثر این روش انجمادی بر مورفولوژی و بقای فولیکولهای پرآنتراول است. به این منظور تخدمانها با کمک کرایوتاپ و با استفاده از ساکارز و ترکیبی از ضدیخهای EG و DMSO منجمد شده و پس از ذوب کردن، فولیکولهای پرآنتراول جدا شده از تخدمان به مدت ۴ روز کشت داده شدند. همچنین در این مطالعه سمیت ضدیخهای استفاده شده نیز مورد ارزیابی قرار گرفت.

Archive of SID, ۱۰۰ FBS در صد و ترکیب آنتی بیوتیکی (IU ۱۰۰ پنی سیلین، ۱۰۰ میکروگرم در میلی لیتر ($\mu\text{g}/\text{ml}$) ۱۰۰ استرپتومایسین و ۰/۲۵ میکروگرم در میلی لیتر ($\mu\text{g}/\text{ml}$) آمفوتیریسین (B) ۰/۲۵ میکروگرم در میلی لیتر ($\mu\text{g}/\text{ml}$) آمفوتیریسین (B) انتقال یافتد. فولیکولهای پرآنتراال به وسیله تشریح مکانیکی از تخدمانها رها و برای کشت انتخاب شدند. فولیکولهایی برای کشت انتخاب شدند که پس از جداسازی ساختار فولیکولی سالم و کروی خود را حفظ کرده و دارای دو تا سه لایه سلولهای گرانولوزا و قطر ۱۰۰-۱۳۰ میکرومتر باشند در این فولیکولها، اووسیتها گرد و قابل مشاهده بود و در مرکز فولیکول قرار گرفته داشت.

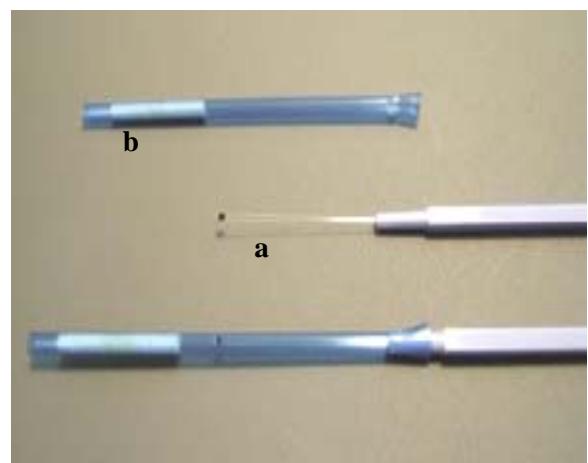
کشت آزمایشگاهی فولیکولهای پرآنتراال

فولیکولهای پرآنتراال جدا شده به طور منفرد در محیط کشت حاوی ITS, hFSH ۱۰۰ mIU/ml, MEM ۱۰ $\mu\text{g}/\text{ml}$ انسولین، ۵ $\mu\text{g}/\text{ml}$ ترنسفرین (Vng/ml) و ۵ FBS در صد کشت داده شدند. ۲۰ فولیکول به طور منفرد در یک پتری دیش کشت حاوی ۲۰ قطره ۱۰ میکرولیتری پوشیده شده با ۵ میلی لیتر روغن میترال، در داخل انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و CO_2 ۵٪ قرار گرفتند. در دومین روز کشت، ۱۰ میکرولیتر محیط کشت تازه به هر قطره اضافه شد. در اولین و چهارمین روز کشت، قطر فولیکولها بدون در نظر گرفتن سلولهای تکا اندازه گیری شدند. این سنجش قطر با یک میکرومتر چشمی در میکروسکوپ معکوس و با اندازه گیری دو قطر عمود بر هم انجام شد.

آنالیز آماری

درصد فولیکولهای پرآنتراال بقای یافته پس از چهار روز به وسیله Z-test محاسبه و از نظر آماری معنی دار در نظر گرفته شد ($p < 0.05$). مقایسه قطر فولیکولهای پرآنتراال بقا یافته بین

پنی سیلین، ۱۰۰ میکروگرم در میلی لیتر ($\mu\text{g}/\text{ml}$) ۱۰۰ استرپتومایسین و ۰/۲۵ میکروگرم در میلی لیتر ($\mu\text{g}/\text{ml}$) آمفوتیریسین (B) منتقل و به مدت ۳۰ دقیقه انکوبه شدند.

شکل ۱. کرایوتاپ استفاده شده در انجامات تخدمان موش

- (a) صفحه پلی استری که نمونه روی آن قرار می گیرد.
(b) پوشش پوشاننده صفحه پلی استری

تست سمیت (توکسی سیتی)

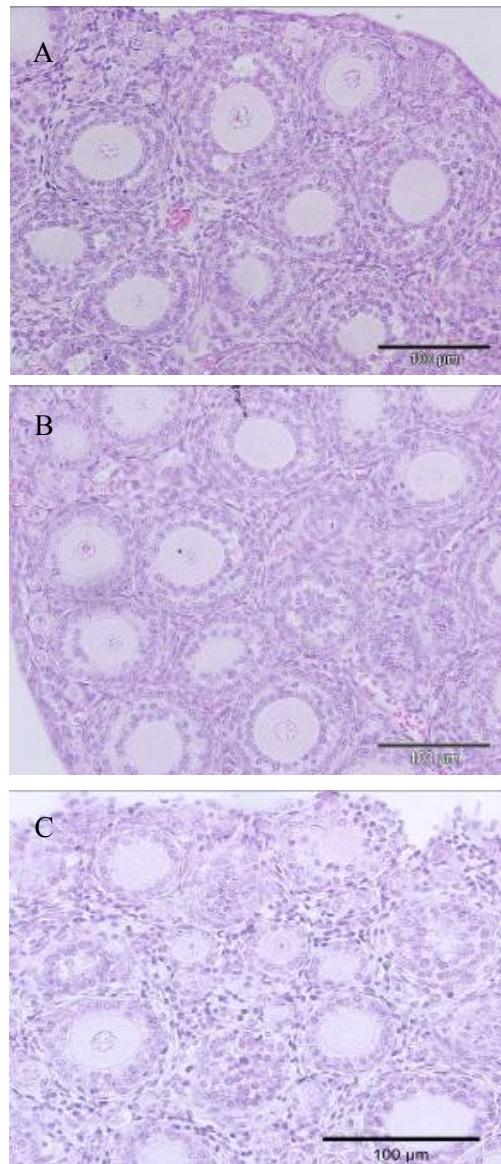
تخدمانها پروسه انجاماد و ذوب را طبق پروتکل گفته شده و بدون قرارگیری در نیتروژن مایع سپری می کنند.

مطالعات بافت شناسی

تخدمانها، از هر سه گروه به مدت ۲۴ ساعت در تثیت کننده بوئن تثیت و پس از آماده سازی در قالبهای پارافین قرار داده شده و به ضخامت ۵ میکرومتر برش زده شدند. برشها پس از قرار گیری روی لام با هماتوکسیلین و اثوزین رنگ آمیزی شدند.

جداسازی مکانیکی و انتخاب فولیکولهای پرآنتراال به منظور کشت آزمایشگاهی
تخدمانها به قطرهای ۲۰۰ میکرولیتری محیط MEM حاوی

Archive of SID (۹۸٪) تفاوت نداشت. هرچند میزان بقای در گروه انجام داده نسبت به گروه توکسی سیتی و کنترل کاهش معنی داری داشت اما از میزان بالای (۹۲٪) برخوردار بود (p<0.05).

شکل ۲. بررسی اثر سمیت ضدیخهای انجام داده شده، بر تخدمان‌های موش، باز: ۱۰۰ میکرومتر، رنگ آمیزی: H&E.

(A) برش از تخدمان در گروه کنترل
(B) برش از تخدمان در گروه تست سمیت
(C) برش از تخدمان در گروه انجام دادی
هیچ تفاوتی در نمای کلی بافت و انواع فولیکولها در این بررسی دیده نشد.

هر سه گروه با استفاده از Duncan test Multiple range انجام و از نظر آماری معنی دار در نظر گرفته شد (p<0.05).

یافته‌ها

بررسی بافت شناسی تخدمانها

برای بررسی ساختار فولیکولهای پرموردیال و در حال رشد در سه گروه مورد آزمایش، ارزیابی بافت شناسی تخدمانی فولیکولهای پرموردیال و در حال رشد در برشهای تخدمانی گروه انجام داده، شباهت مورفولوژیکی با برشهای گروه کنترل داشتند و هیچ تفاوت چشمگیری در این برشها مشاهده نشد (شکل ۲: A و B).

قسمت اعظم فولیکولهای پرانترال در برشهای گروه انجام دادی، دارای تخمکی با سیتوپلاسم یکنواخت و ژرمنیال وزیکول مرکزی بود که این وضعیت در گروه سمی شده و کنترل نیز دیده می‌شد. سازماندهی خوب مشاهده شده در ارتباطات سلول-سلول بین سلولهای گرانولوزای احاطه کننده اووسیت، همچنین اووسیت-سلولهای گرانولوزا، در گروه انجام دادی، کاملاً مشابه گروه کنترل بود (شکل ۳: A، B و C).

میزان بقا در فولیکولهای پرانترال

در این مطالعه فولیکولهایی که ساختار طبیعی خود را در محیط کشت حفظ کرده و دارای ارتباط تنگاتنگ بین اووسیت و سلولهای گرانولوزای احاطه کننده شان بودند به عنوان فولیکولهای زنده بررسی شدند. اما اگر فولیکولها ساختار سه بعدی و کروی خود را از دست داده و اووسیت خود را رها کرده یا اینکه تیره شدند به عنوان فولیکولهای غیرزنده معرفی شدند. جدول ۱ نشان دهنده میزان بقا فولیکولها در محیط کشت پس از چهار روز است. همان طورکه دیده می‌شود میزان بقا در گروه سمی شده (۹۷٪) نسبت به گروه کنترل

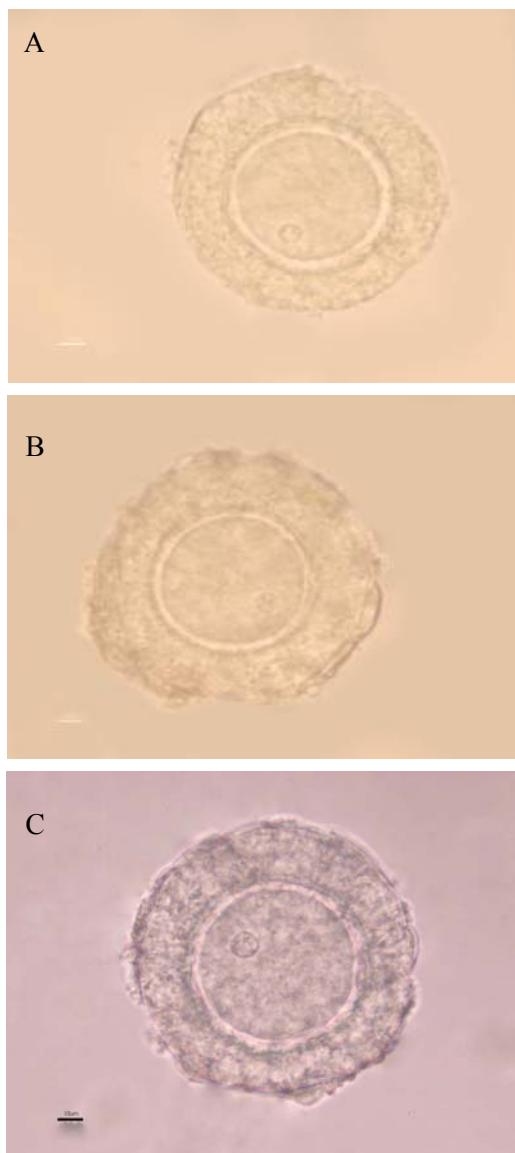
جدول ۱. مقایسه میزان بقایی فولیکولهای پرآنتراال حاصل از تخدمانها در گروههای مورد مطالعه پس از چهار روز کشتم

تعداد فولیکولها		
بقای یافته	کشتم داده شده	فولیکولها
۴۶۰ (۹۸/۷%) a	۴۶۶	کنترل
۳۴۴ (۹۷/۴ %) b	۳۵۰	سمی شده
۳۲۹ (۹۲/۷%) c	۳۵۵	انجمادی

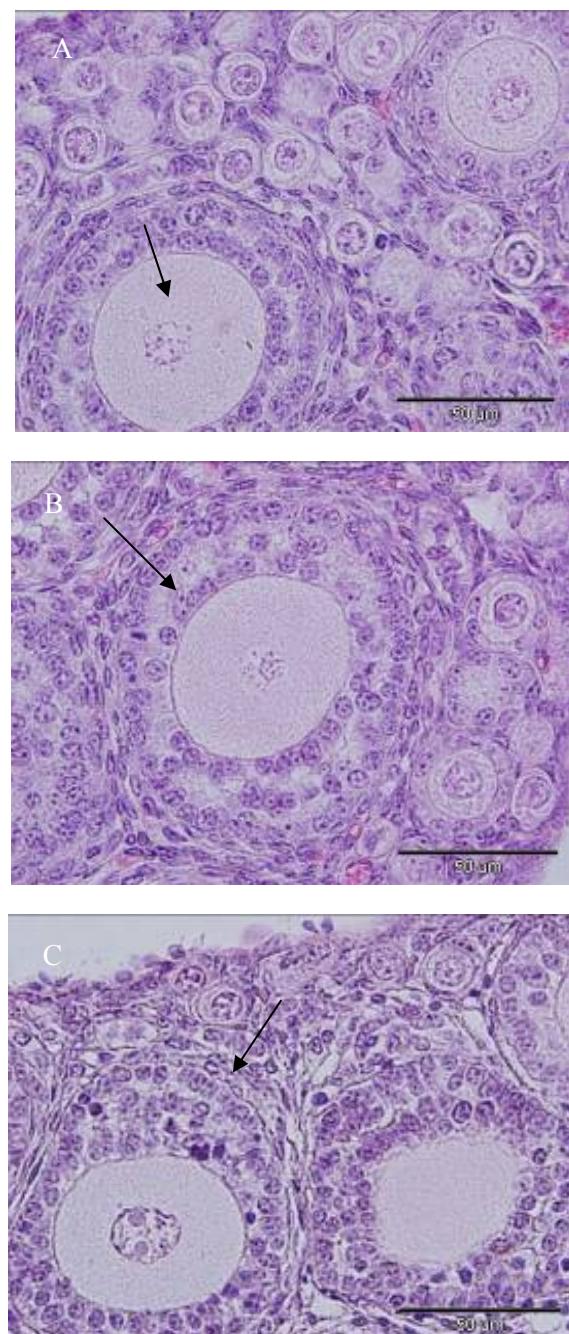
(p>0.05) عدم وجود اختلاف معنی دار بین a و b

(p<0.05) اختلاف معنی دار بین b و c

(p<0.0001) اختلاف معنی دار بین a و c

شکل ۴. فولیکولهای پرآنتراال جدا شده از (A) تخدمان در گروه کنترل، (B) تخدمان در گروه سمی شده، (C) تخدمان در گروه انجمادی.

شکل ۳. مقایسه فولیکولهای پریموردیال و پرآنتراال در برشهای تخدمانی موش در سه گروه آزمایشی، بار: ۵۰ میکرومتر رنگآمیزی: H&E

- (A) برش از تخدمان در گروه کنترل
 - (B) برش از تخدمان در گروه تست سمیت
 - (C) برش از تخدمان در گروه انجمادی
- هیچ تفاوت چشمگیری در فولیکولهای پریموردیالوپرآنتراال بین سه برش فوق دیده نشد.
- (فلشها نشان دهنده فولیکولهای پرآنتراال هستند.)

سرد کردن آنقدر سریع است که آسیب‌های ساختاری در نتیجه تشکیل کریستال یخ اتفاق نیفتاده و ساختار جامد شبه شیشه‌ای به جای کریستال تشکیل می‌شود [۱۹]. در روش‌های انجماد آهسته غلظت ضدیخها به ۱ یا $1/5$ مولار محدود شده است و بنابراین سمیت ضدیخها نیز پایین است. در حالی که همان طور که گفته شد، غلظتهاستفاده شده برای انجماد شیشه‌ای بسیار بالاتر است و گاهی اوقات می‌تواند به بالاتر از ۸ مولار برسد [۲۰]. بنابراین ضرورت استفاده از غلظتهاستفاده بالای ضدیخها به دلیل ارتباط قوی بین غلظت ضدیخها و سرعت انجماد و ذوب طی پروسه انجماد شیشه‌ای است [۲۰] که می‌تواند به دلیل آثار سمی و اسموتیک این ضدیخها، موجب آسیب سلولی شود [۲۱].

بنابراین انتخاب ضدیخها با سمیت کم، برای انجماد شیشه‌ای ضروری است. در حال حاضر DMSO و EG معمولترین ضدیخهای نفوذپذیر هستند. DMSO نفوذپذیری بالاتری نسبت به EG داشته و سمیت آن نیز بیشتر است [۲۲].

Rodrigues پس از بررسی آثار گلیسرول، EG، DMSO و پروپیلن گلیکول بر مورفولوژی فولیکولهای پرآنتراال نتیجه گرفت که EG و DMSO بهترین ضدیخها هستند [۲۳ و ۲۴]. به دنبال نتایج به دست آمده توسط Hasegawa [۳] که از ترکیب ۱۵DMSO ۱۵درصد، EG ۱۵ درصد و ساکارز ۵٪ مولار به عنوان محلولهای انجمادی در انجماد تخمدان موش استفاده کرده بود؛ ما نیز با توجه به داده‌های آماری به دست آمده از کشت کوتاه مدت فولیکولها و بررسی برشهای بافتی نشان دادیم که استفاده از این ترکیب ضدیخی در انجماد شیشه‌ای تخمدان، اثرهای منفی بر مورفولوژی، بقا و رشد فولیکولهای پرآنتراال موش ندارد.

Santos (Santos) نشان داد که وضعیت بقای فولیکولهای پرآنتراال منجمد شده پس از کشت آزمایشگاهی نسبت به زمان ذوب دقیق‌تر تعیین می‌شود. بنا براین کشت

میزان رشد فولیکولی

میانگین قطر فولیکولها در گروههای انجمادی، سمی شده و کنترل در روز صفر به ترتیب $111/1 \pm 9/1$ ، 113 ± 12 و $145/9 \pm 26/5$ (۱۲۰/۲ ± ۹/۶)، $127/8 \pm 19/6$ و $156/3 \pm 30$ میکرومتر بود. جدول ۲ نشان دهنده این حقیقت است که رشد فولیکولی در گروه توکسی سیتی و کنترل تفاوت معناداری داشت. در حالی که میانگین افزایش میزان قطر در گروه انجمادی $16/63$ میکرومتر بود که نسبت به گروه کنترل و سمی شده اختلاف معنی داری داشت ($p < 0.05$).

جدول ۲. مقایسه رشد فولیکولی پس از چهار روز، بین گروههای مورد مطالعه

گروههای Duncan	میانگین افزایش قطر
A	۳۶/۰۹
A	۳۲/۹۵
B	۱۶/۶۳

Duncan's Multiple Range Test

میانگین‌ها با حروف مشابه نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بین گروهها است

بمث

در زنانی که مبتلا به بیماریهای بدخیم لگنی، خارج لگنی، سیستمیک یا بیماریهای غیر بدخیم هستند و مجبورند تحت درمانهایی قرار گیرند که احتمالاً باعث آسیب باروری آنها در آینده شود انجماد بافت تخمدان باید پیشنهاد شود [۱]. انجماد شیشه‌ای مزایای با اهمیتی نسبت به انجماد متداول (انجماد آهسته) بافت دارد. انجماد شیشه‌ای بافت تخمدان یک روش انجمادی نسبتاً جدید است که نیاز به استفاده از تجهیزات گران قیمت ندارد و بافت به همراه سلولها برای مدت کوتاهی در معرض غلظت بالای ضدیخها قرار می‌گیرد. با این روش تشکیل ساختارهای شبه کریستالی آمورف نسبت به کریستالهای واقعی [۲] شاید به دلیل اسмолاریته بالای محلولهای ضدیخ القا می‌شود. بنابراین طی انجماد شیشه‌ای،

Archive of SID

بررسی قرار داد و پیشنهاد کرد که میزان رشد پایین فولیکولهای منجمد و ذوب شده ممکن است نتیجه تکثیر با تاخیر، یا شروع مرگ سلولهای گرانولوزا در پاسخ به پروسه انجماد و ذوب باشد [۲۷]. بنابراین اطلاعات به دست آمده از این مطالعه نشان دهنده این واقعیت است که استفاده از کرایوتاپ، یک روش موثر در انجماد شیشه‌ای بافت تخدمان موش می‌باشد. این روش برای اولین بار برای انجماد شیشه‌ای اووسیت و جنین استفاده شد و اخیراً با اندکی تغییرات برای انجماد بافت تخدمان استفاده شده است [۳ و ۲۸].

در مطالعه حاضر از روش هاسگاوا (Hasegawa) برای انجماد بافت تخدمان استفاده شد؛ به این ترتیب که پس از قرار گرفتن دو مرحله‌ای نمونه در محلولهای انجمادی، بافت در یک حجم کمی از محلولهای انجمادی که سطحش را پوشانده است، روی کرایوتاپ قرار گرفته و مستقیماً وارد نیتروژن مایع می‌شود که این امر باعث سرد شدن نمونه با سرعت فوق العاده زیاد می‌شود. همان طور که می‌دانیم افزایش سرعت انجماد (که با کاهش محلولهای انجمادی اطراف نمونه و تماس مستقیم نمونه با نیتروژن مایع ارتباط مستقیم دارد) باعث القای انجماد شیشه‌ای می‌شود. میانگین سرعت انجماد و ذوب نمونه به روش کرایوتاپ به ترتیب $23/000^{\circ}\text{C}/\text{min}$ و $42/000^{\circ}\text{C}/\text{min}$ است [۲۱]. با توجه به تمام مدارک ذکر شده در این بررسی، کرایوتاپ باعث القای مناسب انجماد شیشه‌ای در بافت تخدمان و به دنبال آن میزان بقای بالای فولیکولهای پرآنتراول می‌شود و شاید بتوان در آینده از این روش برای انجماد نمونه‌های انسانی نیز استفاده کرد.

آزمایشگاهی فولیکولهای پرآنتراول یک ابزار مهم برای ارزیابی موفقیت انجماد بافت تخدمان به نظر می‌رسد [۲۵]. در فولیکولهای پرآنتراول که در معرض پروسه انجماد و ذوب قرار گرفته اند، آبگیری، و آبدھی طی برداشت ضدیخها می‌تواند موجب تغییراتی در مورفولوژی و بقای فولیکولها شود. برای بازگشت مورفولوژی طبیعی آنها و مشاهده اثرهای انجماد، به تعادل رسیدن در یک محیط گرم ضروری است که این مهم به وسیله کشت آزمایشگاهی کوتاه مدت به دست می‌آید. پروسه دوباره گرم کردن بافت منجمد شده در یک محیط غنی از مواد غذایی به سلولهای فولیکولی اجازه می‌دهد تا فعالیت متابولیکی و حجم طبیعی سلولی و ارتباطات سلول - سلول را دوباره به دست آورند [۲۶]. همان طور که گفته شد برای بررسی میزان موفقیت پروسه انجماد و ذوب و بررسی اینکه فولیکولهای جدا شده از تخدمانهای منجمد و ذوب شده قادر به بقا و ادامه رشد خواهند بود یا خیر، این فولیکولها به محیط کشت منتقل شدند. فولیکولهای پرآنتراول حاصل از بافت تخدمان منجمد شده به وسیله کرایوتاپ در هنگام تشریح، مورفولوژی خوب و کاملاً شبیه به فولیکولهای بافت تخدمانی کترول داشتند و توائنسند مورفولوژی خوب خود را پس از چهار روز نیز حفظ کنند. بنابراین این فولیکولها تا حد زیادی توانسته اند خود را به شرایط طبیعی قبل از کشت برگردانند که میزان بقای بالای این فولیکولها (۹۲/۷ درصد) نیز بیانگر این مطلب است. همچنین این فولیکولها رشد را مانند فولیکولهای گروه کترول آغاز کردند اما رشد آنها کاهش معنی داری داشت. نیوتون رشد فولیکولهای پرآنتراول موشی جدا شده از بافت تخدمانی منجمد و ذوب شده را مورد

References

1. **Donnez J, Martinez-Madrid B, Jadoul P, Van Langendonck A, Demylle D, Dolmans MM.** Ovarian tissue cryopreservation and transplantation: a review, Hum Reprod 2006 12: 519-35.
2. **Hovatta O.** Methods for cryopreservation of human ovarian tissue, Reprod Biomed Online

Archive of SID 2005; 10: 729-34.

3. Hasegawa A, Mochida N, Ogasawara T, Koyama K. Pup birth from mouse oocytes in preantral follicles derived from vitrified and warmed ovaries followed by in vitro growth, in vitro maturation, and in vitro fertilization. *Fertil Steril* 2006; 86: 1182-1192.
4. Segino M, Ikeda M, Hirahara F, Sato K. In vitro follicular development of cryopreserved mouse ovarian tissue. *Reproduction* 2005; 130: 187-92.
5. Santos RR, Tharasanan T, Van Haeften T, Figueiredo JR, Silva JR, Van den Hurk R. Vitrification of goat preantral follicles enclosed in ovarian tissue by using conventional and solid-surface vitrification methods. *Cell Tissue Res* 2007; 327: 167-76.
6. Kuwayama M. Highly efficient vitrification for cryopreservation of human oocytes and embryos: The cryotop method. *Theriogenology* 2007; 67: 73-80.
7. Yeaman RR, Wolf DP, Lee DM. Coculture of monkey ovarian tissue increases survival after vitrification and slow-rate freezing. *Fertil Steril* 2005; 83: 1248-5.
8. Salehnia M, Abbasian Moghadam E, Rezazadeh Velojerdi M. Ultra structure of follicles after vitrification of mouse ovarian tissue. *Fertil Steril* 2002; 78: 644-5.
9. Isachenko E, Isachenko V, Rahimi G, Nawroth F. Cryopreservation of human ovarian tissue by direct plunging into liquid nitrogen. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 2003; 108: 186-93.
10. Martino A, Pollard JV, Leibo SP. Effect of chilling bovine oocytes on their developmental competence. *Mol Reprod Dev* 1996; 45: 503-12.
11. Arav A, Sheh D, Mattioli M. Osmotic and cytotoxic study of vitrification of immature bovine oocytes. *J Reprod Fertil* 1993; 99: 353-8.
12. Arav A, Rubinsky B, Fletcher G, Seren E. Cryogenic protection of oocyte with antifreeze proteins. *Mol Reprod Dev* 1993; 36: 488-93.
13. Vajta G, Booth PJ, Holm P, Greve T, Callesen H. Successful vitrification of early stage bovine in vitro produced embryos with the open pulled straw (OPS) method. *Cryo-letters* 1997; 18: 191-5.
14. Hochi S, Fujimoto T, Braun J, Oguri N. Pregnancy following transfer of equine embryos cryopreserved by vitrification. *Theriogenology* 1994; 42: 483-8.
15. Dinnyes A, Dai Y, Jiang S, Yang X. High developmental rates of vitrified bovine oocytes following parthenogenetic activation, and Somatic cell nuclear transfer. *Biol Reprod* 2000; 63: 513-8.
16. Lane M, Schoolcraft WB, Gardner DK. Vitrification of mouse and human blastocysts using a novel cryoloop container-less technique. *Fertil Steril* 1999; 72: 1073-8.
17. Vajta G. Vitrification of the oocytes and embryos of domestic animals. *Anim Reprod Sci* 2000; 60: 357-64.
18. Arav A, Yavin S, Zeron Y, Natan D, Dekel I, Gacitua H. New trend in gamete cryopreservation. *Mol Cell Endocrinol* 2002; 187: 77-81.
19. Stachecki JJ, Cohen J. An overview of oocyte cryopreservation. *Reprod Biomed Online* 2004; 9: 152-63.
20. Chian RC, Kuwayama M, Tan L, Tan J, Kato O, Nagai T. High survival rate of bovine oocytes matured in vitro following vitrification. *J Reprod Dev* 2004; 50: 685-96.
21. Kuwayama M, Vajta G, Ieda S, Kato O. Comparison of open and closed methods for vitrification of human embryos and the elimination of potential contamination. *Reprod Biomed Online* 2005; 11: 608-14.
22. Shaw J, Oranratnachai A, Trounson A. Fundamental cryobiology of mammalian oocytes and ovarian tissue. *Theriogenology* 2000; 53: 59-72.
23. Rodrigues APR, Amorim CA, Costa SHF, Matos MHT, Santos RR, Lucci CM, et al. Cryopreservation of caprine ovarian tissue using glycerol and ethylene glycol. *Theriogenology*

- Archive of SID
- 2004; 61: 1009-24.
24. Rodrigues APR, Amorim CA, Costa SHF, Matos MHT, Santos RR, lucci CM, et al. Cryopreservation of caprine ovarian tissue using dimethylsulphoxide and propanediol. *Anim Reprod Sci* 2004; 84: 211-27.
25. Santos RR, Tharasanit T, Figueiredo JR, Van Haeften T, Van Den Hurk R. Improved preservation of caprine preantral follicles viability after cryopreservation in sucrose and ethylene glycol. *Cell Tissue Res* 2006; 325: 523-31.
26. Paynter SJ, Cooper A, Fuller BJ, Shaw RW.

Cryopreservation of bovine ovarian tissue: strutural normality of follicles after thawing and culture in vitro. *Cryobiology* 1999; 38: 301-9.

27. Newton H, Illingworth P. In vitro growth of murine preantral follicles after isolation from cryopreserved ovarian tissue. *Hum Reprod* 2001; 16: 423-9.
28. Kagawa N, Kuwayama M, Nakata K, Vajta G, Silber S, Manabe N, et al. Production of the first offspring from oocytes derived from fresh and cryopreserved pre- antral follicles of adult mice, *Reprod Biomed Online* 2007; 14: 693-9.